

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

5. ZÁŘÍ 2021

Z obsahu:

Evangelium je jen jedno
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 4. srpna 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavený
Alan de la Roche
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (66)
- strana 5 -

Krása a moc svátostí
- strana 6 -

Navždy Boží dítě
- strana 6 -

Svatý Petr Klaver -
300 000 pokřtěných!
- strana 8 -

Pět svatých,
kteří měli vidění pekla
- strana 10 -

V Kanadě se zabíjejí lidé
formou eutanazie
jen proto, že jsou osamělí
- strana 11 -

Modlitba papeže Františka
v Památníku Matky Terezy
v Severní Makedonii
- strana 13 -

Antonio Bellucci (1654–1726): Narození Panny Marie

Evangelium je jen jedno

Katecheze papeže Františka při generální audienci

4. srpna 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvrátíte k jinému evangeliu. Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak. Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěstovali, buďz proklet!“ (Gal 1,6–8)

Bratři a sestry, dobrý den! Když přijde řeč na evangelium a evangelizační poslání, Pavel se nadchne, ztratí hlavu. Zdá se, že nevidí nic jiného než poslání, které mu Pán svěřil. Všechno v něm je zasvěceno tomuto hlásání a nemá jiný zájem než evangelium. Je to Pavlova láska, Pavlův úděl, Pavlovo povolání: hlásat. Dokonce jde tak daleko, že říká: „Kristus mě totiž

neposlal křtít, ale zvěstovat evangelium.“ (1 Kor 1,17) Pavel chápe celou svou existenci jako výzvu k evangelizaci, k šíření Kristova poselství, k šíření evangelia: „Běda mi,“ říká, „kdybych nehlásal evangelium.“ (1 Kor 9,16) A když píše římským křesťanům, představuje se jednoduše takto: „Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia.“ (Řím 1,1) To je jeho povolání. Stručně řečeno, je si vědom toho, že byl „vyčleněn“, aby všem přinášel evangelium, a nemůže dělat nic jiného, než se tomuto poslání věnovat ze všech sil.

Pokračování na str. 12

Texty tohoto čísla Světla před nás stavějí opět známou otázku: Kam patřím? Mezi malomyslné, chudé a ubohé, jejichž jedinou nadějí je milosrdenství druhých? Anebo jsem tím, kdo dokáže druhým říci: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh sám přijde a spasí vás!“? (str. 3) Jsem tím, na něhož by se vztahovala slova apoštola Jakuba z dnešního druhého čtení o chudém v očích světa, ale skrze víru ve skutečnosti bohatém dědici Božího království, jež je zaslíbeno těm, kdo milují Boha? Víme, kam by měl patřit pravý Ježíšův učedník...

Člověk je však bytost s duší zatíženou dědičným hříchem. A proto ve své slabosti často upadá do skupiny oněch potřebných. Boží milosrdenství potřebuje vždy, mnohdy však potřebuje i pomoc jiného člověka. Zvláště, jde-li o spásu duše, nemůže si nikdy nikdo myslet, že by si ve svém boji se zlem, se satanem vystačil sám. Alice Lenczewska zaznamenala o tom jasná Ježíšova slova: Jestliže člověk spoléhá na sebe, prohrává. (str. 5) Tak veliké moci zla, kterou satan coby duchová bytost – padlý anděl převyšuje v řádu stvoření přirozenost člověka – má, se totiž osamoceně nelze s úspěchem protivit. Pomoc Trojediného Boha, Panny Marie, světců, anděla strážného a duší nás ochraňujících je nedílnou součástí naší cesty ke spáse. A je třeba si uvědomit, že nejsilnější útoky zla přicházejí po přijatých Božích milostech. Proč? Známe to jistě velmi dobře: máme v té chvíli nejen pocit osvobození

Editorial

od zlého, ale je naší oslabené přirozenosti vlastní, že zároveň se nám zdá, že jsme silní a soběstační, že teď už nám nic nehrozí. Zapomínáme na svoji slabost – pokušení pýchy – a padneme... Stále tedy potřebujeme pomoc.

Hned po Bohu je nám největší záštitou Panna Maria, kterou právem nazýváme Pomocníci křesťanů. Blahoslavený Alan de la Roche je toho důkazem, a to způsobem naprosto mimořádným. (str. 4) Nejenže byl v mládí velkým hříšníkem, jak mu připomněla sama Matka Boží, ale byla to ona, která získala u svého Syna milost Alanova obrácení. A to proto, aby se stal hodným co nejvíc kázat o modlitbě růžence. O modlitbě, o níž v duchovním deníku Lenczewske čteme, že je dnes tím, čím byla archa pro Noemovu rodinu a čím bylo pro Lota opuštění hříšné Sodomy. O modlitbě vyjadřující úctu a důvěru v pomoc a ochranu před veškerým zlem k té, již svatý Petr Klaver nazýval „Matka krásné lásky“. (str. 8–9)

Při rozjímání nad dílem „navždy otroka otroků“ – jak se svatý Petr Klaver zaslíbil – nesmíme ulpět v ohromení nad vysokým číslem pokřtěných lidí. Spíše by nás mělo oslovit jeho až nadlidské nasazení pro spásu duší, které plně korespondovalo s Klaverovými skutky milosrdenství, oběti a lásky ve vztahu k ubohým černošským otrokům. Ne-

boť takto byla vyjádřena jeho víra v Ježíše Krista ukřižovaného a tato víra pak byla živoucím pramenem jeho velkolepého díla. Petr Klaver nekřtil proto, že oni ubožáci již neměli na výběr, ale proto, že věřil ve svátostnou nadpřirozenou moc křtu a toho, co všechno křest působí! Víme o tom všem a věříme v to i my? Připomeňme si to v rozjímání nad texty časopisu *Vítězstvo Srdce*, v nichž můžeme znovu objevit hloubku, krásu a moc této svátosti. (str. 6–7) A mějme na paměti i ty duše, pro které již není naděje, protože se ocitly ve věčném zavržení – v pekle. (str. 10–11) Víra v Trojediného Boha, která je potvrzena křtem, je rovněž vírou v existenci pekla. Proč bychom se jinak při křtu či obnově křestního vyznání odřikali Zlého? Žel, i mezi pokřtěnými najdeme mnoho těch, kdo skutečnost pekla popírají – ale tím vlastně, ať už vědomě, či nevědomě, popírají i samotnou podstatu svátosti křtu a jeho spásných účinků. Ne nadarmo se ve starých katechismech a modlitebních knížkách vyzývalo k časté obnově křestního vyznání – aspoň každou neděli! Chceme-li patřit mezi pravé katolické křesťany, mezi pravé dcery a syny Trojediného Boha, neměli bychom na tuto závažnou skutečnost duchovního života zapomínat... Stejně jako na to, že skrze Ježíšovu výkupnou oběť je „zachráněn každý, jenom ne každý to chce přijmout“ – říká Ježíš Alici Lenczewske.

Daniel Dehner

Dnešní neděli bychom mohli nazvat svátkem důvěry. *Řekněte malomyslným: „Vzmužte se a nebojte se! Bůh sám přijde a spasí vás!“* Pros Ducha Svátého, aby tě dobře připravil k jejímu slavení a uzdravil tě dnes z tvé malomyslnosti. Vždyť Pán sestupuje k tobě právě proto, aby uzdravil všechny tvé neduhy, i ty neduhy, které vidíš kolem a které tě trápí. Bude na tobě, abys zprostředkoval jeho setkání se všemi potřebnými a trpícími.

Vezmi si příklad z obyvatel Dekapole: *Přivedli k němu hluchoněmého a prosí, aby na něho vložil ruku.* Kdyby se tito dobří lidé dobrotivě neujali chudáka, snad by se nikdy nesetkal se svým Dobrodincem. Svým soucitem můžeš přiblížit Ježíšovo slitování i těm, kteří o ně prosit nedovedou nebo nemohou. I ty buď vděčný těm, kteří znají Pána z vlastní zkušenosti a chtějí tě přivést do jeho blízkosti. Oni vědí, kde ho najít, a znají jeho dobrotu a moc.

Není neduh toho ubožáka neduhem tvé duše? Duchovní hluchota neslyší dobré rady, nevnímá Boží vnuknutí, je také nepřístupná nářku a prosbám potřebných. Nechováš se jako němý, když máš mluvit o Bohu? Připoj se proto k postiženému, kterého se Pán ihned ujímá a odvádí ho stranou od zástupu.

Není právě **ústraní** tím pravým lékem na tvou nedoslýchavost? Tvůj duchovní sluch je poškozen tím, že je vystaven ustavičnému hluku, kterým okolní svět bičuje tvé smysly. Potřebuješ se vzdálit od reproduktorů i obrazovky, od dotěrných reklam, neúprosných rytmů i od záplavy zbytečných slov. Teprve v ústraní, v tiché společnosti svého Pána s překvapením zjistíš, jak velká prázdnota se skrývá za vším tím neodbytným lomozem. Zamiluj si tento pobyt v ústraní, uchyluj se často do Pánovy uzdravující společnosti. Podrob se s pokornou poslušností obřadu, s nímž Pán spojuje svou milosrdnou dobrotu. Nesnaž se pochopit, proč si zvolil právě tato znamení, ale důvěřuj bezvýhradně svému Lékaři, který ví dobře, co dělá. Uvědom si přitom, že Boží Syn i malými činy působí veliké věci. I to, co by se lidskému rozumu mohlo jevit jako překážka, stává se u něho nástrojem, který vede k cíli. Ale jak vidíš, tento

obřad je jen přípravou a sám ještě nepůsobí uzdravení. Aby byl skutečně účinný, je k tomu třeba i modlitby, která vyprosí od Otce potřebnou milost. A neméně nezbytná je i tvoje spolupráce.

Sleduj pozorně Ježíše při jeho modlitbě. Je to modlitba milujícího srdce, ve které se spojuje hluboký soucit s trpícím ubožákem s bez-

meznou důvěrou v Boží moc. Nyní však záleží ještě na tobě, aby ses plně *otevřel* jejímu působení. *Otevři se* jinému životu, jinému duchovnímu prostředí a jinému naslouchání než dosud. *Otevři se* pro Ježíšův hlas a přesvědčís se, že je mnohem výmluvnější a přináší ti mnohem více než všechno to, čím se tvá duše dosud tak marně opájela. *Otevři se* těm, kteří zakusili kouzlo ticha a Ježíšova hlasu a zvou tě do jeho společnosti. *Otevři se* nouzi těch, kterým už ani na mysl nepřijde, jak velice jsou zotročeni tělem, světem a ďáblem. *Otevři se* v plné důvěře božskému Mistru, abys poznal na sobě i na svém okolí, co jsou to zázraky jeho milosti.

Když tě nyní uzdraví všemohoucí síla, je na tobě, omilostněná a obdarovaná duše, abys zužitkovala dar svého uzdravení. Když se *uvolnilo pouto tvého jazyka*, dej ho plně do služeb svého Pána a snaž se, abys od této chvíle *mluvila správně*. Kolik to bylo prázdných slov, jimiž jsi jen rozmnožovala neplodný hluk okolního světa! Prázdna slova vycházejí z prázdnoty srdce. Když je nyní zaplní tvůj Pán, umožni mu učinit si z tebe svého prostředníka, aby pak tvými *ústmi přetékal to, čeho je srdce plné*⁽¹⁾. Mluvit správně znamená mluvit to, co se líbí Pánu, a mluvit o tom tak, jak se to líbí jemu.

Kdo jednou poznal, jak dobrý je Ježíš, není schopen o tom mlčet, a to ani tehdy ne, když mu to Pán přikazuje. Dokonce je tomu tak, že čím více mu Pán přikazuje mlčet, tím více o něm mluví. Ale je to neposlušnost, kterou mu Ježíš nevyčítá. Vždyť dělá vlastně to, co měli dělat druzí, a nedělají. Když nepromlouvají *bohatí ve skvělém oděvu a se zlatými prsteny na rukou, protože mají špatná měřítká, Bůh si volí ty, kteří jsou v očích světa chudí, aby z nich skrze víru udělal bohaté a dal jim království*. Pán slíbil své *království těm, kteří ho milují*.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 35,4-7a

Řekněte malomyslným: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého, neboť na stepi vyprýští vody, potoky na poušti. Vyprahlá země se změní v rybník a žiznivá půda v prameny vod.

2. čtení – Jak 2,1-5

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranictví k lidem. Když k vám do shromáždění vejde muž se zlatými prsteny na rukou, ve skvělém oděvu, a vejde také chudák v obnošených šatech, vy jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: „Prosím, posad se tady na čestné místo.“ Ale tomu chudásovi řeknete: „Ty stůj tamhle“, nebo „Sedni si tady u mých nohou.“ Nedělejte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných zásad? Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh právě chudé v očích světa, aby byli skrze víru bohatí a dědici Království, které slíbil těm, kdo ho milují?

Evangelium – Mk 7,31-37

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhledl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. Ježíš jim pak přikázal, aby o tom nikomu neřikali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

Duše má, chval Hospodina! On zachovává věrnost na věky, zjednává právo utlačeným a dává chléb lačným.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 6,45; ⁽²⁾ Ž 146,1.6-7.

Blahoslavený Alan de la Roche

Tento Breťanec narodený v roku 1428 v Dinanu je znám pod rôznymi jmény: Alan de Rupe, Alan (či Alanus) de la Roche, také van der Clip, jak byl nazýván ve své rodné Bretani. Ať už ho my budeme nazývat jakkoliv, jedno s ním bude neodmyslitelně spjato až do skonání věků – zasloužil se o rozšíření modlitby svatého růžence.

V mládí vstoupil k dominikánům a od roku 1459 začal z rozhodnutí představených studovat na pařížské Sorbonně filosofii a teologii. Již o rok později se mu zde dostalo role přednášejícího filosofie a rok nato přesídlil do Lille, aby tento obor přednášel tam.

V roce 1462 se stává členem tamní komunity přísnější větve kazatelského řádu – observantů. O dva roky později už působí coby přednášející v Douai, za další dva roky jej vidíme v Gandu a v roce 1470 až v Rostocku. V roce 1473 pak získal titul magistra teologie. Mezitím zastával důležitá postavení v kazatelském řádu, jeden čas byl např. vizitátorem.

Roku 1475 se účastnil kapituly nizozemské provincie observantů, při návratu do Rostocku se ale ve Zwolle rozemohl a tři týdny nato zemřel. Bylo 7. září 1475. Tolik krátce k životu tohoto syna sv. Dominika.

Blahoslaveného Alana považovali jeho současníci za žijícího světce. Vynikal ctnostným životem, velkou horlivostí a moudrostí. Zdůrazňujeme, že v letech 1457–1464 prožíval citelnou krizi víry. Vnitřní disciplína, jakož i ta vnější, daná stanovami řádu, které poctivě dodržoval, ho však udržely takřikajíc nad vodou; ze všeho nejvíc mu ale pomohl růženec, který se denně modlil. Nikdo nic navenek nepoznal. O Alanových vnitřních bojích věděl pouze jeho duchovní vůdce.

V roce 1464 ho Panna Maria odměnila za vytrvání navzdory vyhoření a krizi tím, že se mu zjevila a obdařila ho prstenem, jímž se s ním duchovně zasnoubila.

„Byl jsi ve svém mládí velkým hříšníkem,“ promluvila k němu. „Získala jsem ovšem milost tvého obrácení od mého Syna. Kdyby to bylo možné, podstoupila bych jakékoliv utrpení, jen abych tě zachránila, poněvadž obrácení hříšníci jsou mojí slávou.“

A byla bych to udělala i proto, abych tě učinila hodným co nejvíc kázat o mém růženci.“

Nejsvětější Panna ho vybidla, aby začal šířit učtu k této modlitbě a zakládal růžencová bratrstva. Poučila ho, že růženec je po mši svaté nejzáslužnější a nejskvělejší pobožností a druhou památkou a znázorněním života a umučení Spasitele; krom toho je nejučinnější zbraní k záchraně lidstva před nepřáteli křesťanstva, což v době, kdy uplynulo 11 let od pádu Cařihradu a zcela reálně hrozilo nebezpečí tureckého postupu dál do vnitrozemí evropského kontinentu, znělo nadmíru povzbudivě.

Blahoslavený Alan uposlechl a všude tam, kam zavítal, ať už ve Francii, nebo v německých zemích, slávu růžence šířil. Lidé jeho slova přijímali a růženec si postupně dobýval jejich srdce. V celé Evropě se houfně rodila růžencová bratrstva, jež se zavazovala ke každodenní modlitbě žaltáře Panny Marie, jak bývá růženec nazýván.

První bratrstvo vzniklo v Douai, lépe řečeno, bl. Alan je vytvořil z již existujícího bratrstva Panny Marie a sv. Dominika. V roce 1470 zveřejnil dílo *De utilitate Psalterii Mariae* (*O užívání Mariina žaltáře*), v němž vyložil způsob odříkávání růžence podle vzoru Dominika z Prus (ke 150 Zdravasům dodal 15 Otčenášů a jednotlivá tajemství k rozjímání). Kniha vzbudila obrovský zájem laické veřejnosti, zejména té v Kolíně nad Rýnem a v Augsburgu. Obě německá města se stala ohnisky dalšího šíření růžencové modlitby mezi věřícími. Blahoslavený Alan de la Roche tím dokázal velkou věc – rozvinul praxi společné modlitby a také praxi rozjímání, která byla dosud až na výjimky záležitostí spíše zasvěcených osob za zdmi kláštera.

Bretaňský dominikán dal růženci nový duchovní rozměr a zasloužil se tím o všechny milosti, které byly skrze žaltář Panny Marie lidem až do dnešních dnů uděle-

ny. Nesčetněkrát mnohé z nich zachránil z nebezpečí smrti, kolikrát i celou Evropu – vzpomeňme jen slavnou bitvu u Lepanta v roce 1571 nebo záchranu Vídne v roce 1683, kdy křesťanská vojska čelila přesile tureckých vojsk.

Královna posvátného růžence dala skrze bohobojného dominikána těm, kdo se tuto modlitbu modlí, těchto patnáct příslibů:

1. *Kdo mi bude věrně sloužit recitováním svatého růžence, obdrží mimořádné milosti.*

2. *Slibuji svou zvláštní ochranu a veliké milosti všem, kdo recitují můj růženec oddaně.*

3. *Růženec bude velmi mocnou zbraní proti peklu. Zničí neřest, osvobodí od hříchu a rozptýlí bludy.*

4. *Růženec způsobí, že ctnost a dobrá díla budou vzkvétat, a získá lidstvu nejhojnější Boží milosrdenství. Nahradí v lidských srdcích lásku ke světu láskou k Bohu a povznese lid, aby toužil po nebeských a věčných dobrech. Ó, jak jen se duše tímto prostředkem posvěti!*

5. *Ti, kdož se mi skrze růženec svěří, nezahynou.*

6. *Ti, kdo budou recitovat můj růženec zbožně a rozvažovat přitom o jeho tajemstvích, nebudou stíženi neštěstím a nezemřou špatnou smrtí. Hříšník se obrátí, spravedlivý poroste v milosti a získá zásluhy pro věčný život.*

7. *Ten, kdo bude mít pravou oddanost k mému růženci, nezemře nezaopatřen svátostmi církve.*

8. *Ti, kdo věrně recitují růženec, budou mít za svého života i ve smrti světlo Boží a velké množství jeho milostí. V okamžiku smrti budou mít účast na zásluhách svatých v ráji.*

9. *Rychle osvobodím z očistce duše, jež jsou oddané mému růženci.*

10. *Pravé děti mého růžence se budou v nebi těšit veliké slávě.*

11. *O co v růženci požádáš, to obdržíš.*

12. *Všichni, kdo propagují posvátný růženec, obdrží ode mne pomoc ve svých potřebách.*

13. *Od svého Božského Syna jsem získala příslib, že všichni obhájci růžence budou mít během svého života a v hodině smrti za své přímluvce celý nebeský dvůr.*

14. *Všichni, kdo recitují růženec, jsouými dětmi a bratry a sestrami mého jediného Syna Ježíše Krista.*

15. *Oddanost mému růženci je velikým znamením předurčení.*

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (66)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Sobota 20. 10. 1990, 9:45 h.

- Během modlitby jsem porozuměla, že každý člověk kromě Anděla Strážného má také svého pokušitele, kterému po celý život musí vzdorovat.

Čím častěji a vědoměji člověk prosí o pomoc Pána, Marii, duchy a duše, které ho ochraňují, tím víc vítězství ho čeká. Jestliže spoléhá sám na sebe - prohrává, protože není možné protivit se tak velké moci zla.

Celý život je boj a jeho napětí nikdy nepřestává, poněvadž každý je na dosah satanovy moci přiměřeně velké k milosti a schopnostem daných mu Bohem.

Je nutná neustálá bdělost a prosba o Boží milosrdenství. Nejsilnější útoky zla přicházejí po přijatých milostech a působí největší zpusošení, protože člověk převážně tehdy je nejméně vnímavý, když se mu zdá, že už mu nic nehrozí, že je silný a soběstačný - zapomíná na svou slabost a potřebnost neustálých proseb o pomoc.

Pondělí 19. 7. 1993, 20:20 h.

„V bolestech budeš rodit“⁽¹⁾ - toto Mé slovo se vztahuje nejenom k mateřství tělesnému. Vztahuje se také k mateřství duchovnímu, a nade všechno k tvému vlastnímu rození se pro nebe a rození pro nebe těch, které nosíš ve svém srdci!

Sobota 30. 10. 1993, 5 h.

Jestliže k tobě přichází pokušení trápit se kvůli nevděčnosti, jakou jsi zažila od lidí, kterým jsi prokázala dobro, tak tu nevděčnost přijmi jako zadostiučinění za tak obrovské nevděčnosti, jaké jsem zažil jako Člověk, a jaké nadále zažívám.

Nikoho a nikdy nepotká větší nevděčnost, než potkává Mne.

Nikomu neucinili větší krivdu za prokázané dobro.

Pohlédni na kříž. Ten v sobě obsahuje dvoji význam:

První - to je láska a dobrota Boha prokazovaná lidem.

Druhý - to je nevděčnost a zlo, kterým lidé odplácejí.

Když je ti těžko a nemůžeš odehnat pokušení zármutku, připomeň si, jak často-krát ty prokazuješ nevděčnost Mně - dokonce za tak konkrétní a výrazná dobra, která vnímáš a poznáváš svým srdcem.

[...]

Zbabělec je ten, kdo chrání sebe. Kdo pro uspokojení vlastních tužeb, ambicí a chtění nepočítá s druhými, přehlížeje jejich utrpení, těžkosti, oběti.

Obavu měj v srdci jen jedinou: zda někoho nevystavuješ zlu, zda ty nejsi příčinou něčí bolesti, obtíží, zármutku. Zda nepromarňuješ dobra, která jsi mohla učinit pro druhé, a neuzavřela ve svém srdci lásku, která se touží vylévat na všechny tvoje bratry.

„*Nechci vás totiž, bratři, zůstat v nevědomosti o tom tajemství, abyste si nelibovali ve své moudrosti...*“ (Řím 11,25)

Úterý 28. 12. 1993, 13 h.

Neskrývej svoje slabosti, slabost ukryvaná totiž panuje nad tebou. Zatímco nad vyjevenou slabostí vládneš ty.

Sobota 19. 2. 1994, 4:50 h.

[Rozjímání tajemství posvatého růžence - závěr]

Dnes, jako kdysi nad Jeruzalémem, pláče Ježíš nad celým světem. Jako plakal nad Sodomou a Gomorou⁽²⁾, nad které je přítomný svět horší.

Tak jako dříve Bůh zachraňoval lid Jemu věrný a neznečišťující se hříchem, tak nyní touží zachránit ty, kteří mají na zřeteli Jeho lásku.

Tím, čím byla archa pro Noemovu rodinu⁽³⁾, čím bylo opuštění města majícího zahynout pro Lota, je dnes RŮŽENEC.

Růženec modlený se spolu s Marií před Srdcem Milosrdného Ježíše je záchranou jako archa pro tvoji duši a duše těch, které toužíš zachránit od přívalu zla, které zalilo svět.

Růženec tě vyvádí mimo to, co má být spáleno na popel, aby už neničilo lidské duše stvořené pro svatost v Bohu.

Amen.

Lk 2,36-38 / Prorokyně Anna

Sobota 20. 8. 1994, 20:50 h.

† Mé dítě, buď rozvážná a nedovól, aby zlý duch měl přístup do tvého nitra prostřednictvím myšlenek, kterými na tebe útočí.

[...]

- Dovoluješ mi, Ježíši, vidět zlo v jeho hloubce a v jeho pohybech mezi lidmi i to, jak jsou zlými duchy manipulováni.

[...]

Jak se mám zachovat, co dělat?

† Být u Mne, odevzdávat Mi to všechno, co ti je dáno poznat.

Odevzdávat sebe v oběť vynahrazení a pro záchranu duší. Odevzdávat spolu se vším tím, co cítíš a prožíváš.

A především odevzdávat lidi, jejichž ohrožení vnímáš, soucítit s nimi a milovat je.

Všechno ponořuj do Mého milosrdenství a důvěřuj, buď poslušná Mé vůli, nečiň nic podle svého a všechno konej v Mé lásce.

Úterý 30. 8. 1994, 5:30 h.

- Poslala jsem Pána o záchranu někomu, kdo byl od Boha daleko.

† Každý je zachráněný, jenom ne každý to chce přijmout.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:

Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,

wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Préložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 3,16.

⁽²⁾ Srov. Gn 19.

⁽³⁾ Srov. Gn 6,14-8,19.

Krása a moc svátostí

Sedm svátostí – to je vzácný poklad katolické církve. Pro naši víru jsou důležité, avšak často si jen málo uvědomujeme jejich nezměrnou hodnotu, a proto si jich málo vážíme... Společně chceme s vděčností znovu objevit tyto mocné průvodce v jednotlivých etapách našeho života.⁽¹⁾

I když v naší době Ježíš již nepřichází k lidem tak jako před dvěma tisíci lety ve viditelné podobě jako Těšitel, Pastýř a Spasitel, přece se však i dnes můžeme – jako tomu bylo u ženy trpící krvotokem – osobně „dotknout“ tohoto božského Divotvůrce. Ano, také dnes z něho vychází plnost božské síly: uzdravující a posvěcující síla jeho svátostí. Za to obětoval Ježíš svůj život na kříži, a proto se v prefaci o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova modlíme tato krásná slova: „Z jeho probodeného srdce vytryskla krev a voda, a církvi se otevřela studnice života.“ Je to tedy sám Kristus, který skrze svátosti posvěcuje věřící, a tím církev zevnitř oživuje, neustále obnovuje a krok za krokem proměňuje společnost v křesťanský lid.

Ve 20. století, žel, došlo v křesťanství k masovému odpadu od víry, a to v nepředstavitelných rozměrech. Již roku 1958 napsal Joseph Ratzinger, náš emeritní papež Benedikt XVI., tehdy jako nejmladší profesor teologie v církvi: „Podoba církve dnešní doby je podstatně

určována tím, že se zcela novým způsobem stala církví pohanů..., kteří se ještě nazývají křesťany, ale ve skutečnosti se stali pohany. Pohanství se dnes nachází přímo v samotné církvi.“

Proto se nemůžeme divit, když slyšíme z různých stran: „Dá se to i bez křtu, bez svatby a kněze! Mohu věřit i bez toho!“ Může se však posvěcení světa a zbožštění lidské přirozenosti, které Bůh chce, skutečně podařit, když podceňujeme svátostné dary od Pána? Nikdy! Vždyť kdo nás osvobodí od naší viny? Kdo nám dá sílu žít ve všedním dni podle evangelia, nezištně sloužit, milosrdně milovat a všem odpouštět? Kdo nám dá sílu přinášet konkrétní oběti a odporovat pokušením zlého? Kdo nám dá sílu trpělivě snášet nemoc a utrpení, aby se pro nás i pro druhé staly požehnáním? Je to sám Bůh, kdo nám dává tuto sílu! A činí tak především skrze svátosti.

Kardinálova vzácná „archa smlouvy“

Svátosti jako dar od Boha nebudeme nikdy schopni dostatečně ocenit. O tom

vydal i po své smrti krásné svědectví zesnulý kardinál Joachim Meisner: Vědomě chtěl být pochován ve svém úplně prvním, vícekrát opravovaném fialovém kněžském rouchu, které měl při svém kněžském svěcení. Na jeho výslovné přání mu do rakve vložili kopii křestního listu, potvrzení o přijetí svátosti bířmování a o kněžském i biskupském svěcení. Po celý život je jako poklad uchovával v krabičce, kterou často označoval jako svoji „archu smlouvy“.

Milí čtenáři, kéž bychom svátosti hlouběji poznali a milovali! Ba ještě více: Kéž bychom dokázali pro ně získat a zapálit i druhé!

*Z Vítězstvo Srdca 138/2021
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Malý cyklus o svátostech jsme otiskli ve Světlech č. 5-12/2018. Nyní se k tomuto zdroji duchovního života budeme nepravdělně vracet z jiného pohledu, abychom ještě více pronikli do podstaty a hloubky jednotlivých svátostí. [pozn. red.]

Navždy Boží dítě

Většina z nás byla pokřtěna v dětství, a proto se na tento velký okamžik svého života nepamatujeme. Mnozí lidé si však vůbec neuvědomují, jak nepředstavitelně velká je milost svátosti křtu. Ale ani my na to nemyslíme často. Stále více mladých manželských párů se pro nevědomost a chybějící víru rozhodne nedat pokřtít své děti. Právě proto se časopis Vítězstvo Srdca věnuje této úžasné a mocné nabídce Boží lásky, aby jeho čtenáři i takto byli povzbuzeni a odevzdávali tuto pravdu těm, kteří této svátosti nepřikládají velký význam. Oslovení jeho texty mohou být i naši čtenáři týdeníku Světla.

Všichni rodiče chtějí pro své děti jen to nejlepší. Nikdo by přece neřekl: „Počkám, až bude moje dítě dospělé a bude se moci samo rozhodnout, které potraviny jsou dobré pro jeho zdraví. Do té doby mu raději nedám najíst nic.“ To by mělo tragický konec. Přesně tak se však chováme v duchovním životě, když dětem odepíráme křest, a tím i přijetí ostatních svátostí, které jsou pokrmem pro jejich duše.

Abychom pochopili význam svátosti křtu, musíme se nejprve zamyslet nad dědičným hříchem a jeho následky, protože jeden z hlavních účinků křtu je, že se z člověka zcela nezaslouženě snímá dědičný hřích. Co to však znamená?

První hřích a jeho následky

Jak o tom čteme v Písmu svatém v knize Genesis, první lidé projevili úplnou důvěru démonickému pokušiteli. Podobně

jako on i oni arogantně rebelovali proti svému Stvořiteli a Otci a ve své sebejisté pýše se od něho rozhodně odvrátili, neboť chtěli štěstí dosáhnout vlastní silou, zcela nezávisle na něm. Tímto prvním hříchem se člověk uvrhl do absolutní duchovní temnoty a ztratil božskou lásku, to znamená schopnost milovat s takovou odevzdaností a tak nezištně jako Bůh. Tento bezbožný egoismus, který si zavinil člověk sám, vedl už Kaina k bratrovraždě a Ábela stál život. A dnes vidíme následky tohoto odvrácení se od Boha v nesčetných podobách až po hrůzostrašný výsledek, že na celém světě je v lůně matek zabito tolik dětí, že jejich počet se vyrovná počtu přirozeně umírajících lidí na světě.

Ačkoliv se první lidský pár dobrovolně a vědomě odvrátil od Boží lásky a dobroty, Bůh nikdy nepřestal milovat svoje stvoření a neustále je přehojně zahrnoval ne-

zaslouženou milostí. Když lidé v této své temnotě a poblouzení již více nepoznali svého Stvořitele a klaněli se bůžkům, zjevil se jim milující Bůh zcela nově. A tím, že s nimi uzavřel smlouvu, začal uzdravovat onen fatální zlom, který přivodil duchovní i tělesnou smrt. Takovou smlouvu uzavřel s Noemem, Abrahámem a Mojžíšem. Ústy proroků pomáhal Jahve svému lidu, aby stále hlouběji chápali jeho lásku. Nepřekonatelným vrcholem tohoto tisíciletí trvajícího Božího úsilí přitáhnout lidstvo k sobě, k svému Božskému Srdci, byl zázrak milosrdenství: Nebeský Otec poslal svého Syna, který se v lůně Panny Marie stal člověkem, aby lidstvo vykoupil a zbožstil. Pouze Bůh sám mohl v Ježíši Kristu překlenout nepřekonatelnou propast, kterou jsme zapřičinili my lidé.

Tuto plnost milostí, kterou nám zasloužil Ježíš jako Vykupitel a spolu s ním jeho Matka a Spoluvykupitelka, nám účinně zprostředkovávají svátosti. V sedmi svátostných pramenech Stvořitel svoje děti živí a posvěcuje. Ve svátostech církve tedy Bůh již více než dva tisíce let nadále uskutečňuje svoje spásné působení.

Křest - znovuzrození v Kristu

Kdyby nedošlo k prvnímu hříchu, tomuto narušení důvěry vůči Bohu, odevzdávali by rodiče svým dětem nejen fyzický život, ale byli by rovněž nositeli a prostředníky života milosti pro duši svého dítěte, kterou stvořil Bůh.

Tento duchovní proud pravého života, můžeme jej nazvat také „dědičná milost“, byl však svobodným rozhodnutím prvního lidského páru postavit se proti Božímu příkazu navždy přerušen. Ve svátosti křtu přijímá duše poznamenaná tímto dědičným nedostatkem skrze nového Adama - Krista - posvěčující milost.

Skutečně se zde děje znovuzrození, jak se to snažil vysvětlit Pán Ježíš Nikodémovi: „Pokud se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.“ (Jan 3,5) Toto Pánovo slovo je ve skutečnosti značně dramatické. Protože při znovuzrození z vody a z Ducha nejde o život či smrt těla, při křtu jde o věčný život, čili o pravý, božský život, o přebývání Boha v srdci člověka a o jeho lásku. Až tato milost znovuzrození nám otevírá bránu k Božímu království, po němž všichni toužíme.

Tehdy může mezi Bohem a jeho milovanými dětmi opět protékat proud života, který byl přerušen lidskou pýchou. Bez ohledu na věk se křestní milostí člověk stává Božím dítětem, a proto i dědicem jeho příslibení. Je začleněn do mystického těla Kristova, do církve, a tak má přístup ke všem pokladům vykoupění, které se v plnosti vylévají především prostřednictvím svátostí. Mohl snad Bůh svoji vroucí lásku k nám dokázat ještě silněji?!

Ve svátosti křtu se z duše nejen smývá dědičný hřích, ale - jak to lze ještě intenzivněji vnímat při křtu dospělého - je odpuštěna rovněž každá osobní vina a jakýkoliv následek hříchu. Zcela očistěná duše se stává příbytkem Trojjediného Boha. Velká světička a učitelka církve

Již o Letnicích řekl Petr zástupu, který poslouchal jeho slova: „Čiňte pokání a každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a pak obdržíte dar Ducha Svatého. A Lukáš pokračuje: „Oni tedy přijali jeho slovo a dali se pokřtít. Toho dne se připojilo na tři tisíce duší. Setrvali v učení apoštolů, ve věrnosti vůči bratrskému společenství, v lámání chleba a modlitbách.“ (Sk 2,38.41-42)

Terezie z Ávily takto zakusila a popsala Boží přebývání v duši: „*Kdybych poznala dříve, že tento drobný palác mé duše je příbytkem takového velkého krále, věru bych ho v něm nenechala tak často samotného.*“

Toto duchovní znovuzrození, svatý křest, vtiskuje do duše nesmazatelnou pečeť, a proto jej lze přijmout jen jednou v životě.

Za normálních okolností vysluhuje svátost křtu ve jménu Ježíšově biskup nebo kněz. Jelikož však Bůh jako Otec chce „za každou cenu“ každou duši, kterou stvořil, přijmout jako Boží dítě se všemi privilegii, může v nouzové situaci udělit křest také laik, jinověrec, dokonce i nevěřící. Podstatné je, že koná to, co předepisuje církev, čili třikrát leje vodu na hlavu křtěnce (srov. *Katechismus katolické církve*, 1239), řekne jeho jméno a přitom vyřkne slova: „*Já tě křtím ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.*“ Poněvadž tak to Pán Ježíš přikázal apoštolům dříve, než vystoupil na nebe: „*Jděte tedy, učte ze všech národů učedníky a křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.*“ (Mt 28,19)

Tam, kde není možnost přijmout svátostný křest, má Bůh ve své všemohoucnosti a ve svém milosrdenství, samozřejmě, i jiné způsoby, jak osvobodit od dědičného hříchu a přebývat také v těch lidech, kteří konají věrně podle svého svědomí a snaží se konat dobro. V *Katechismu katolické církve* čteme: „*Dá se předpokládat, že by tyto osoby projevíly výslovnou touhu po křtu, kdyby poznaly, že je nezbytný.*“ (KKC, 1260) Jak důležité je tedy vysvětlovat všem lidem význam svátosti křtu, protože jen pokud mají toto poznání, mohou si vyprosít tento božský dar! Ti, kdo touží po křtu, ale před přijetím křtu zemřou, tak jistě přijímají tzv. *křest touhy*.

Církev byla vždy pevně přesvědčena, že ti, kdo podstoupí smrt pro víru, i když nepřijali křest, jsou pokřtěni svoji smrtí pro Krista a s Kristem. Tento *křest krve*, stejně jako touha po křtu, má účinky křtu, ačkoliv není svátostí. (srov. KKC, 1258)

Platí to, co říká sv. Řehoř Nazíánský: „*Křest je nejkrásnější a nejvznešenější dar Boží.*“ Je největším vyjádřením jeho lásky ke svým dětem, které chce mít bezpodminečně u sebe a chce je udělat šťastnými ve svém království.

*Z Vítězstvo Srdca 138/2021
přeložil a upravil -dd-*

Svatý Petr Klaver - 300 000 pokřtěných!

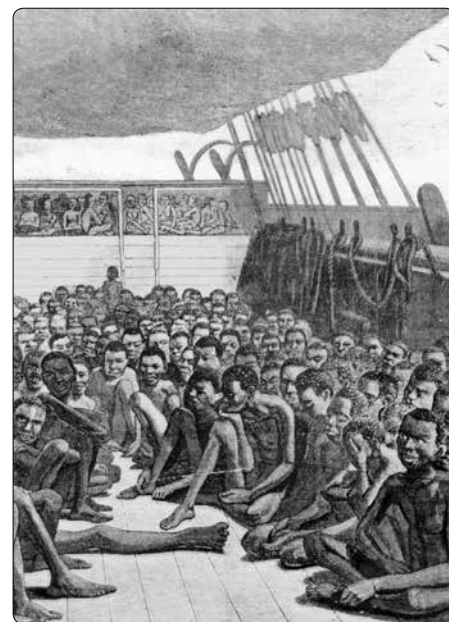
Na severním pobřeží Španělska, v malém městečku Verdú, se v roce 1580 v rodině statečných rolníků narodil Petr Klaver. Jako dvaadvacetiletý vstoupil do Společnosti Ježíšovy. Po skončení noviciátu poslali představení mladého jezuitu, který podle jejich úsudku vykazoval málo moudrosti a průměrný talent, ale vyznačoval se mimořádnou zbožností a láskou k bližnímu a byl obdařen vynikajícími duchovními dary, na studium filosofie do Palmy de Mallorca. Zde na kolegiu Montesión potkal pětadvacetiletý Petr třiasedmdesátiletého svatě žijícího bratra vrátného Alfonse Rodrígueza, který ho přitahoval svojí dobrotou a hlubokou jednotou s Kristem. Brzy se mu tento starší laický bratr stal přítelem, otcem a učitelem a při každodenním krátkém duchovním rozhovoru ukazoval bratr Alfons svému duchovnímu synovi cestu hrdinské svatosti. „Byly to nejkrásnější dny mého života,“ řekl později Petr Klaver. Bratr Alfons Rodríguez ho často a naléhavě povzbuzoval jít na misií do Jižní Ameriky.

O dva roky později dostal Petr Klaver od představených skutečně určení pro nově založenou provincii Nová Granada na severu Jižní Ameriky a po dvouměsíční cestě se mladý student teologie spolu se třemi spolubratry v červnu 1610 doplavil do opevněného města Cartagena na pobřeží Karibiku v dnešní Kolumbii. Bohatě město plné života a neřestí bylo jedním z nejdůležitějších obchodních přístavů,

kam každý rok doplulo dvanáct až čtrnáct lodí, které ze západní Afriky dovážely „černou slonovinu“. Každá loď totiž přivážela 300 až 600 černých otroků – mužů, žen, dokonce i dětí, odvečených z různých zemí Afriky. Jako zvířata, připoutaná řetězy, byli nuceni přežít cestu po moři v přeplněných, tmavých a zapáchajících útrobach lodí. Každý pátý z nich takováto nepředstavitelná muka nepřežil. Jelikož se domácí Indiáni ukázali jako méně vhodné na těžké práce, bezohlední evropští obchodníci začali v 16. století obchod s Afričany, kteří se prodávali na trhu s otroky v Cartageně. Tuto obrovskou bídu zde nyní poznal i Petr Klaver.

V tamějším jezuitském kolegiu narazil tento třicetiletý misionář na svého jen o čtyři roky staršího spolubratra P. Alonse Sandovala (1576–1652), jenž jako jeden z prvních Evropanů rázně bojoval proti tomuto do nebe volajícímu bezpráví, páchanému na zotročených černoších. Jím povzbuzen se dal Petr Klaver 19. března 1616 v Cartageně jako šestatřicetiletý vysvětit na kněze, což s ohledem na svůj vzor, pokorného bratra vrátného Alfonse Rodrígueza, doposud odmítal. Od prvního dne se Petr po boku P. Sandovala tak bezvýhradně a s takovou láskou odevzdal apoštolátu mezi otroky, že si o něm brzy mezi sebou říkali: „*Pater Klaver by měl být vlastně černocho, protože bílý by nás nikdy tak nemiloval.*“ Petr Klaver byl vždy každému po ruce, avšak zvláště Afričanům. Jako otec stál při nich v každé

nouzi a nestyděl se pro ně i žebrot: cukr, ovoce, datle, kekxy a jiné věci, které měli rádi. Sotva se přiblížila jedna z rychlých námořních lodí, pospíchali nejen „patronos“, aby zhodnotili nové „zboží“, které se již hlásilo bédováním, křikem a tupým

© Science History Images/
Alamy Stock Foto

sténáním. Také P. Sandoval a P. Klaver běželi rychle k přístavu a mysleli jedině na to, že tito zajatci – do krve zbití a ze strachu téměř smyslů zbavení černoši – jsou milované Boží děti.

„Včera,“ píše Petr Klaver, „jsme byli okamžitě na místě, naložení dvěma koši plnými pomerančů, citrónů a tabáku. U nemocných

Panoramatický pohled na Cartagena z hradu San Julián

jsme byli ještě dříve, než loď přistála. Byli úplně nuzí, bez jediného kousku oděvu.“

Zatímco černí tlumočníci jezuitů většinou couvli zpět před odpuzujícím zápachem, Petr Klaver si razil svoji cestu s křížem v ruce. Líbal řetězy otroků, nejslabší vlastnoručně vynášel na pevninu, křtil umírající a nouzově zaopatřil nemocné ještě předtím, než se „zboží roztřídilo“ a přeneslo do skladovacích hal. V roce 1622, po šesti letech, přenechal P. Sandoval svému spolubratrovi celou misi a P. Klaver tehdy složil slib: být „navždy otrokem otroků“. Proto je nazýval „moji páni“ a sloužil jim 38 let, až do své smrti.

Černoši zůstávali v Cartageně obvykle jen několik dní, dokud je nepřepравили do dolů na zlato a stříbro a do uhelných dolů, na farmy s dobyt看em a cukrové plantáže v zemi. Často byli někam předáni jako veslaři či domácí otroci. Petr Klaver si tedy podplácením denně zabezpečil přístup k barákům, kde se pomalu zotavovaly „jeho děti“. Naložen potravinami, oblečením a léky jim přinášel především skutečné radostné poselství – křesťanskou víru. Shromáždil kolem sebe na rohožkách velké i malé a s šikovností katechety začal svým analfabetům vysvětlovat pomocí působivých velkých obrazů nejdůležitější pravdy víry. Cenné služby mu přitom prokazovali spolehliví tlumočníci, zvláště Calepino, který ovládal slovem i písmem jedenáct afrických jazyků. Misionář svým posluchačům trpělivě opakoval slova při děláni znamení kříže na čelo, ústa a prsa, vyslovoval nejdůležitější modlitby, vzbuzoval s nimi lítost a touhu po vodě křtu. Jelikož časová tiseň umožňovala jen omezené zprostředkování víry, tento krajně nenáročný světec, žijící v těch nejskromnějších podmínkách, doplňoval všechno ostatní modlitbou, půstem a nočními skutky pokání. Při slavnostním aktu křtu jich deset pak dostalo stejné jméno, aby si je lépe zapamatovali, a na krk každý pokřtěný dostal rovněž medailku se jmény Ježíš a Maria. Podle této medailky ho kněz dokázal v každé chvíli odlišit od nepokřtěného. P. Klaver pečlivě vedl křestní registr a podle výpovědi bratra Nikolase Gonzálese, který s ním pracoval více než 20 let, to bylo nakonec 300 000 otroků, jimž Petr Klaver udělil svatý křest.

P. Klaver však, pokud to jen bylo možné, novokřtěnce nikdy neztrácel z dohledu.

Svatý Petr Klaver (© Raúl Berzosa)

du. Ty, kteří dřeli v Cartageně jako zvířata, vyhledával v chatrčích, aby posiloval jejich víru. Pro všechny měl povzbuzující slovo a ne zřídka i napomínající slovo pro domácí pány, když špatně zacházeli se svými otroky a bili je. O svátečních

Když papež Lev XIII. dne 15. ledna 1888 svatořečil P. Petra Klavera a jeho duchovního učitele br. Alfonse Rodrigueze, řekl:

„Kromě života Krista se mě žádný jiný život tak hluboce nedotkl jako život velkého apoštola Petra Klavera.“

dnech sedával P. Klaver u svých Afričanů od třetí hodiny ráno až do vyčerpání ve zpovědnici. Lidem z vyšších vrstev říkával: „Vy se snadno můžete obrátit na lepší zpovědníky. Chudé otroky nechejte přijít ke mně!“ Tyto odvržené, kteří se ostatním lidem hnusili, často osobně vodil na nedělní mši svatou a laskavě provázel slabé, staré a nemocné ke stolu Páně a znovu zpět na jejich místo.

Pro „svoje“ otroky každoročně organizoval Petr Klaver procesí k Matce Boží, již nejraději nazýval „Matka krásné lásky“, a jednoduchými slovy přednášel postní kázání v kostelech a na náměstích. Ještě i tzv. „cimarrones“ – otroky na útěku, kteří se zdržovali na bletech, pater Klaver tajně navštěvoval a křtil. Bůh mu daroval charisma vidění do duše a nejednou mu ukázal, kde umírající černoši právě potřeboval jeho přítomnost.

Sotva přešla Velká noc, již se neúnavný P. Klaver vydal na své misijní cesty, protože každému nově pokřtěnému prodanému otrokovi při srdcervoucí rozlučce udělil svoje požehnání a daroval mu vlastnoručně vyrobený růženec s příslibem, že ho ve vnitrozemí vyhledá. Aby splnil svůj slib, pěšky putoval se svými liturgickými pomůckami přes hory a údolí, aby v odlehlých chatrčích, na plantážích anebo v horách vyhledal své pokřtěné a po skončení práce je duchovně posílil, usměrnil, obnovil si s nimi křestní sliby, zopakoval modlitby, které je naučil, a vysluhoval jim svátosti. Všude rozkvétal nový život milosti, a když pater Klaver rozprostřel svůj známý jezuitský plášť na nemocné umírající, docházelo k četným dosvědčeným uzdravením a zázrakům, které zase přiváděly k víře zatvrzelé či náládové otroky.

V roce 1650 ve věku 70 let na jedné z misijních cest P. Klaver těžce onemocněl malárií, ale navzdory tomu přežil dokonce i morovou nákazu v klášteře, během níž z 22 jezuitů devět kněží a bratří nemoci podlehl. Poslední roky žil Petr Klaver ochrnutý a osamělý ve své cele, kde ho jeden mladý ubrblaný černoš více trápil, než opatroval. Misionář s tolika zásluhami to mlčky snášel a všechno obětoval, dokonce vděčně, za misi mezi národy černé pleti. Když mu přinesli první vytištěný životopis Alfonse Rodrigueze, plakal dojetím. S úlevou přivítal P. Diego Ramíreze Fariňu, který pokračoval v životním díle P. Petra Klavera.

Na svátek Narození Panny Marie, 8. září 1654, zemřel P. Petr Klaver klidně a se slovy „Ježíš, Maria“ na rtech. Svoobodní i otroci, celá Cartagena byla na nohou, aby svorně provázela svého otce na jeho poslední cestě.

*Z Vítězstvo Srdca 138/2021
přeložil a upravil -dd-*

Pět svatých, kteří měli vidění pekla

Mnoho svatých potvrdilo, že měli nadpřirozené vize pekla. Soukromá zjevení svatých nejsou přirozeně předmětem víry. Vize svatých o pekle nám však v každém případě připomínají stálou a neměnnou nauku víry – že peklo je reálným a hrozným místem a že lidé se tam opravdu mohou ocitnout. Velká mystička 20. století, **svatá Faustyna**, hovořila o své vizi pekla a o účincích, jaké to na ní zanechalo: „Proto se ještě horlivěji modlím za obrácení hříšníků, ustavičně na ně svolávám Boží milosrdenství. Můj Ježíši, raději bych do konce světa umírala v největších útrapách, než abych tě urazila sebemenším hříchem.“

Jen se nebojte: odvráťte se od svých hříchů a svými činy přivádějte druhé ke Kristu!

1) Blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová:

„Díváte se a ustavičně se chvějete“

Blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová žila v letech 1774 až 1824 v Severním Porýní-Vestfálsku. Byla mystičkou, která vypovídala, že má vize o rozličných duchovních věcech. Zde je výňatek jedné z jejích vizí pekla:

„Zvenku vypadalo peklo hrůzostrašně a děsivě, byla to obrovská, těžkopádná stavba, zbudovaná z černého granitu (žuly), vrhajícího metalické odlesky. Temné a těžké dveře byly zajištěné hrozivými závorami, přičemž při pohledu na ně se hned začnete chvět. Dokonce i zpoza zavřených vrat bylo zřetelně slyšet vzdychání a zoufalý nářek, ale nedá se to ani popsat, jaký to je děsivý řev, vrískot a skřehotání, které se ozvalo po otevření vrat. Ó, kdo popíše melancholii obyvatel tohoto zatraceného místa! (...)

Uvnitř je peklo naopak jakoby ohrazené, chaotické, přeplněné; mysl každého objektu je plná bolesti, žalu, znaky Božího hněvu a odplaty jsou všude viditelné; zoufalství jako sup požírá každé srdce; nesvár a mizérie vládnou kolem, ... v pekle není vidět nic jiného, než ponuré kobky, temné jeskyně, děsivé pustiny, zapáchající močály, plné jedovatých a odporých plazů. (...)

V pekle je vidět nekonečné scény zoufalých a nešťastných svárů a všechny druhy hříchů, úpadku a zkaženosti, a to ve formě

nepředstavitelných příšer anebo jako rozličné druhy hrozných muk. Vše na tomto pustém a bezútěšném místě naplní mysl hrůzou. Není tu ani slovo útěchy, či upokojení; vládne zde ukrutné poznání, že spravedlnost všemohoucího Boha, která dopadla na zatracené, je spravedlnost, kterou si plně zasluhují, a to je nejvíc trýzní. Neřest se ukazuje ve vlastní odpudivé a nechutné barvě a je zbavená masky, ve které působila na světě, a pekelná zmije otáčí hlavu, aby sežrala všechny, kteří se jí na tomto světě klaněli a kteří ji živili. Peklo je jedním slovem chrám mučivé úzkosti a zoufalství...“

2) Svatá Terezie z Ávily:

„Jako v ohni, trhaná na kusy“

Velká mystička a učitelka církve 16. století, svatá Terezie z Ávily, měla s peklém takovou zkušenost:

„Vchod vypadal jako dlouhá úzká chodba, velmi nízká, tmavá a uzavřená. Země byla nasáknutá vodou, takže se tvořilo krajně odporé bahno, z kterého se zvedaly smradlavé jedovaté výpary; země se hemžila odporým hmyzem a kdejakou havětí, ... na konci byl ve zdi výklenek a v něm jsem uviděla sama sebe jakoby utisknutou v tom prostoru. (...)

V duši jsem cítila oheň... Moje tělesné utrpení bylo nesnesitelné. V pozemském životě jsem si prošla tím nejbolestivějším utrpením, ... a přece to nebylo nic v porovnání s tím, co jsem pociťovala tehdy tam; zvláště když jsem vnímala, že tam neexistuje naděje na úlevu, anebo že to nikdy neskončí. (...)

Neviděla jsem, kdo mě trýznil, ale cítila jsem se jako v ohni, jako by mě trhali na kusy, a znovu opakuji, tento vnitřní oheň a zoufalství jsou to největší a nejotřesnější ze všech muk... Nemohla jsem ani sedět, ani ležet, nebylo tam místo. Byla jsem v tom otvoru ve zdi a stěny mě začaly z každé strany jakoby stlačovat, nemohla jsem dýchat, nebylo tam žádné světlo, jen hustá, neproniknutelná temnota... Tato vize mě tak vyděsila a hrůzu pociťuji i nyní při psaní, i když od toho, co se to stalo, už uplynulo šest let; tělo mi vždy zachvátí třes ze strachu. (...)

Právě kvůli této vizi mě vždy naplnila úzkost a tíseň při pohledu na takové množství ztracených duší, zejména luteránů – protože oni byli kdysi křtem začlenění do církve

- a také mi tato vize pomáhá stále vroucněji toužit po záchraně a spáse duší. Jsem přesvědčená, že raději bych dobrovolně podstoupila více »smrti«, jestliže bych dokázala alespoň jednoho uchránit od těchto otřesných muk.“

3) Svatý Jan Bosco: „Nepopsatelná hrůza“

V roce 1868 měl svatý Jan Bosco sen o pekle. Předkládáme jeho zkrácenou verzi, neboť plné znění je dost dlouhé:

„Jen co jsem překročil práh, pocítil jsem nepopsatelnou hrůzu a neodvážil jsem se udělat už ani krok. Před sebou jsem viděl něco jako obrovskou jeskyni, která se střídavě objevovala a mizela daleko mezi horami. Byla v plamenech, ale ne jako v pozemských. Celá jeskyně, stěny, strop, podlaha, železo, kameny, dřevo a uhlí – všechno bylo rozžhavené do běla teplotou tisíc stupňů. Oheň však nic nespaloval, neměnil na popel, nepohasínal. Neumím najít slova na popis této jeskynní hrůzy. (...)

Můj průvodce mi natáhl ruku, násilně ji otevřel a přitlačil na první z tisíce stěn; pocítil jsem takovou nesnesitelnou bolest, že jsem uskočil a s výkřikem jsem se vzbudil, sedě ve vlastní posteli. V ruce mě píchalo a já jsem si ji stále třel, abych se zbavil bolesti. Když jsem ráno vstal, všiml jsem si, že ji mám opuchlou. Ačkoli jsem ruku přitlačil ke stěně jen ve snu, bylo to tak reálné, že kůže se mi z dlaně později oloupala jako po popálení.

Myslím na to, že vás nechci moc vyděsit, tak tyto věci nepopisuji v celé jejich hrůze, jak jsem je viděl a jak na mě zapůsobily. Víme, že náš Pán vykresluje peklo v symbolech, protože kdyby ho popsal takové, jaké je ve skutečnosti, nerozuměli bychom mu. Žádný smrtelník totiž tyto věci nepochopí.“

4) Sestra Lucie z Fatimy: „Vrískání a vzdychání od bolesti a zoufalství“

Sestra Lucie z Fatimy zemřela nedávno, v roce 2005, v r. 2017 byla uzavřena diecézní fáze procesu kanonizace. Byla jednou z dětí – fatimských vizionářů ze začátku 20. století a svědčila o zjevení v církvi. Součástí jednoho ze zjevení byla i vize pekla:

„Viděli jsme obrovské ohnivé jezero, ve kterém byli ponořeni ďáblové a duše zatracených. Duše zatracených byly jako průhledný žhavý popel, černý anebo vyleštěný do bronzoza, a měly lidskou podobu. Plavaly v tomto ohnivém moři a plameny z jejich nitra je vymršťovaly do vzduchu v obrovských mračnech dýmu. Padaly potom nazpět na všechny strany jako jiskry z obrovského táboráku, přičemž vrískaly a vzdychaly z bolesti a zoufalství, což v nás vzbuzovalo nesmírnou hrůzu a začali jsme se třást (muselo to být tehdy; když jsem se rozplakala, jak mi potom řekli lidé).

Ďáblové se od zatracených duší lišili svou hrozivou a odpuzující podobou s odpornými a neznámými živočichy, černými a průhlednými jako žhavé uhličky.“

5) Svatá sestra

Maria Faustyna Kowalská:

„Místo nepředstavitelné trýzně“

Svatá Maria Faustyna Kowalská byla polskou řeholnicí, která potvrdila velmi mnoho mystických zážitků z 30. let 20. století. Zde je výňatek z jejího *Deníčku* o jedné z vizí:

„Dnes mě anděl zavedl do propastí pekla. Je to místo velkých bolestí, jak je strašně rozlehlé. Viděla jsem tam tyto druhy utrpení: první utrpení, které tvoří peklo, je ztráta Boha; druhé - ustavičné výčitky svědomí; třetí - tento úděl se už nikdy nezmění; čtvrté utrpení je oheň, který bude duši pronikat, ale nezničí ji, je to strašné utrpení, je to čistě duchovní oheň zapálený Božím hněvem; páté utrpení je ustavičná temnota, strašný dusivý pach, i přes temnotu se satani a zavržené duše navzájem vidí a vidí všechno zlo ostatních i své; šesté utrpení je neustálá společnost satana; sedmé utrpení je strašné zoufalství, nenávisť k Bohu, zlořečení, proklínání, rouhání.

Jsou to muka, která všichni zavržení trpí společně, ale to ještě není konec útrap - jsou muka pro jednotlivé duše, jsou to bolesti smysli; čím která duše hřešila, tím je trápena strašným a nepopsatelným způsobem. Jsou zde strašné kobky, propasti bolesti, kde se jedno utrpení liší od druhého; kdyby mě nepodpírala Boží všemohoucnost, zemřela bych při pohledu na ta strašná muka. Ať si je hříšník vědom, že jakým smyslem hřeší, takovým bude sužován po celou věčnost; píšu to z Božího rozkazu, aby se žádná duše nevymlouvala, že pek-

V Kanadě se zabíjejí lidé formou eutanazie jen proto, že jsou osamělí

Eutanazie v roce 2020 v Kanadě: Téměř 8 000 zemřelo smrtící injekcí, 1 412 lidí zemřelo z důvodu osamělosti a 4 % úmrtí v Britské Kolumbii má na svědomí eutanazie. Podle Druhé výroční zprávy o MAiD (asistence lékaře při umírání), již odprezentovala kanadská ministryně zdravotnictví Patty Hajduová, mezi 7 595 Kanadany, jejichž životy ukončila v roce 2020 smrtící injekce s jedem, kterou jim podal lékař anebo k tomu vyškolená zdravotní sestra, bylo zabitých eutanazií:

- 4 120 Kanadánů, protože měli rakovinu, ale nediskutovali o ní s onkologem;
- 2 650 lidí, kteří sami sebe vnímali jako břemeno pro svoji rodinu, přátele či opatrovatele;
- 1 412 lidí, kteří požádali o ukončení života, protože se cítili izolovaní a osamělí;
- 1 253 lidí bez mezních důvodů;
- 227 lidí bylo usmrceno pro svoji křehkost a labilitu;
- 322 lidí, kteří potřebovali podpůrné služby při svém postižení, avšak nikdo jim je neposkytl;
- 126 lidem vyžadujícím paliativní péči, ale neměli k ní přístup, nabídli možnost smrtící injekce;
- 59 lidí, u nichž jejich praktický lékař usoudil, že potřebují smrtící injekci, bez přímé konzultace s dotyčnou osobou.

Nic z toho nevyvolalo u ministryně zdravotnictví rozčarování či paniku. Přitom v roce 2020 až 1 274 lékařů a 71 zdravotních sester aktivně zabilo minimálně jednu osobu a 200 z nich přímo ukončilo život 10 a více lidem. Přičemž 2 532 lidí bylo usmrceno injekcí v době kratší než 10 dní (zákonná doba pro možnost rozmyšlení) poté, co o to požádali, a to jen proto, podle slov dvou lékařů, že si to až příliš mnoho lidí obvykle rozmyslí (905). To vyvolalo otázky o právoplatnosti původního požadavku. Pokud se totiž člověk nachází na pokraji ztráty duševní způsobilosti, jakou máte jistotu, že se mu v daném čase naplno obnoví? Tak či onak, od 21. března 2021 se zákon změnil a desetidenní „možnost rozmyšlení“ byla zrušena pro ty, jejichž „smrt je odůvodněně předvídatelná“ - ti mohou být usmrceni hned v den, kdy o usmrcení požádají. Pro lidi bez mezních důvodů a handicapů existuje devadesátidenní čekací období, ale i od něho se může upustit, pokud dva lékaři potvrdí, že během této doby by žadatel mohl ztratit duševní způsobilost. Kromě toho se od března 2023 stanou i samotné duševní nemoci důvodem pro usmrcení injekcí.

Zdroj: Australian Care Alliance,
5. 7. 2021

(Přeloženo z lifenews.com,
redakčně upraveno)

lo není, anebo že tam nikdo nebyl a neví, jaké to tam je.

Já, sestra Faustyna, jsem z Božího rozkazu byla v propastech pekla proto, abych duším říkala a dosvědčovala, že peklo je. Nemohu o tom nyní mluvit, mám od Boha rozkázáno, abych to zanechala napsané. Satani na mě měli velikou zlost, ale z Božího rozkazu mě museli poslouchat. To, co jsem napsala, je slabým stínem věcí, které jsem viděla. Všimla jsem si jednoho: že je tam nejvíc těch duší, které nevěřily, že peklo je. Když jsem přišla k sobě, nemohla jsem se vzpamatovat z úděsu, jak strašně

tam duše trpí, proto se ještě horlivěji modlím za obrácení hříšníků, ustavičně na ně svolávám Boží milosrdenství.

Můj Ježíši, raději bych do konce světa umírala v největších útrapách, než abych tě urazila sebemenším hříchem.“ (741)

Zdroj: www.lifenews.sk; churchpop.com
Přeložila -jk- (Redakčně upraveno)

Redakční poznámka: Text sv. Faustyny je citován doslova z českého vydání jejího *Deníčku*. Všechny ostatní texty byly přeloženy z uvedených internetových zdrojů.

Evangelium je jen jedno

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Lze tedy pochopit apoštolův smutek, zklamání, a dokonce hořkou ironii vůči Galatským, kteří se v jeho očích vydávají po špatné cestě, jež je dovede do bodu, odkud není návratu. Vydali se po špatné cestě. Osou, kolem které se vše točí, je evangelium. Pavel nemyslí „čtyři evangelia“, jak jsme zvyklí my. Ve skutečnosti v době, kdy tento list posílá, ještě nebylo napsáno žádné z oněch čtyř evangelií. Evangelium je pro něj to, co káže, to, co se nazývá kerygma, tedy zvěstování. A jaké zvěstování? O Ježíšově smrti a vzkříšení jako zdroji spásy. Evangelium, které je vyjádřeno čtyřmi slovy: „Kristus zemřel za naše hříchy podle Pisma, byl pohřben, třetího dne vstal z mrtvých podle Pisma a ukázal se Kéfovi.“ (1 Kor 15,3-5)

V KOCLÍŘOVĚ U SVITAV BYLA POŽEHNÁNA SOCHA PANNY MARIE FATIMSKÉ PRO CAPELINHU VÝCHODNÍ EVROPY

Koclířovská první sobota v měsíci proběhla 7. srpna 2021 mimo všechny dosavadní zvyklosti. Do sídla Českomoravské Fatimy přijel diecézní biskup Jan Vokál a žilinský biskup Tomáš Galis, aby spolu požehnali kopii fatimské sochy Panny Marie, kterou slovenská delegace přivezla jako spoluúčast Slovenska na projektu kaple pro východní Evropu, a která se stane středobodem připravované stavby kaple východní Evropy v Koclířově – Capelinhy.

„Je to významný den pro naši diecézi a především pro sídlo Fatimského apoštolátu v České republice. Postupujeme dnešní událostí dál ve věci zřízení kapličky Capelinha podle fatimského vzoru. Necht' je to živá cesta, ne vzpomínka. Vezměme si k srdci, že chceme dělat Panně Marii radost, že se chceme líbit Bohu. K tomu můžeme přispět každý sám za sebe ve svých rodinách. A věřím, že se tomu tak děje,“ řekl na úvod slavnosti královéhradecký biskup Jan Vokál.

Zdroj: bihk.cz

To je Pavlovo zvěstování, hlásání, které nám všem dává život. Toto evangelium je naplněním zaslíbení a spásou nabídnutou všem lidem. Kdo ji přijme, je smířen s Bohem, je přijat jako opravdové dítě a získává dědictví věčného života.

Tváří v tvář tak velkému daru, který byl Galatským dán, si apoštol nedokáže vysvětlit, proč uvažují o přijetí jiného „evangelia“, možná sofistovanějšího, intelektuálnějšího... jiného „evangelia“. Je však třeba poznamenat, že tito křesťané ještě neopustili evangelium hlášené Pavlem. Apoštol ví, že mají ještě čas, aby neudělali chybný krok, ale důrazně, velmi důrazně je varuje. Jeho první argument přímo poukazuje na skutečnost, že kázání, které provádějí noví misionáři – ti, kteří hlásají novoty –, nemůže být evangeliem. Naopak, je to hlásání, které zkresluje pravé evangelium, protože jim brání v dosažení svobody – což je klíčové slovo – získané přechodem k víře. Galatští jsou stále „začátečníci“ a jejich dezorientace je pochopitelná. Ještě neznají komplexnost Mojžišova zákona a jejich nadšení z přijetí víry v Krista je vede k tomu, že naslouchají těmto novým kazatelům a namlouvají si, že jejich poselství doplňuje to Pavlovo. Není tomu tak.

Apoštol však nemůže riskovat kompromisy na tak rozhodující půdě. Existuje jen jedno evangelium, a to je to, které hlásal on; žádné jiné nemůže existovat. Ale pozor! Pavel neříká, že pravé evangelium je jeho, protože to byl on, kdo ho hlásal, ne! To neříká. To by byla troufalost, to by byla domýšlivost. Spíše potvrzuje, že „jeho“ evangelium, stejné, jaké jinde hlásali ostatní apoštolové, je jediné autentické, protože je to evangelium Ježíše Krista. Takto píše: „Ujišťuji vás, bratří, že evangelium, které jste ode mě slyšeli, není z člověka, neboť jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od lidí, ale ze zjevení od Ježíše Krista.“ (Gal 1,11–12) Můžeme pochopit, proč Pavel používá velmi tvrdé výrazy. Dvakrát používá výraz „anathema“, který naznačuje, že je třeba držet mimo společenství to, co ohrožuje jeho základy. A toto nové „evangelium“ ohrožuje základy společen-

ství. V tomto bodě zkrátka apoštol nepochybně nechává žádný prostor pro vyjednávání. S pravdou evangelia nelze obchodovat. Buď přijmete evangelium takové, jaké je, jak bylo oznámeno, nebo přijmete něco jiného. S evangeliem však nelze vyjednávat. Nemůžete dělat kompromisy. Víra v Ježíše není ke smlouvání. Je to spása, je to setkání, je to vykoupení. Nelze ji prodávat se slevou.

Situace popsaná na začátku dopisu se zdá být paradoxní, protože se zdá, že všichni zúčastnění jsou vedeni dobrými úmysly. Galatští, kteří naslouchají novým misionářům, si myslí, že díky obrázce budou ještě více oddáni Boží vůli, a tak se budou Pavlovi ještě více zavděčovat. Zdá se, že Pavlovi nepřátelé jsou vedeni věrností tradici přijaté od otců a věří, že pravá víra spočívá v dodržování Zákona. Tváří v tvář této svrchované věrnosti dokonce ospravedlňují své nářky a podezření vůči Pavlovi, který je považován za neortodoxního vůči tradici. Sám apoštol si je dobře vědom, že jeho poslání je božské povahy – bylo mu zjeveno samotným Kristem –, a proto je poháněn naprostým nadšením pro novost evangelia, které je radikální novostí, a nikoli pomíjivou: neexistují žádná „módní“ evangelia, evangelium je vždy nové, je to novost sama. Jeho pastorační péče ho vede k přisnlosti, protože vidí, jak velké riziko hrozí začínajícím křesťanům. Stručně řečeno, v tomto labyrintu dobrých úmyslů je třeba umět se vyznat, aby bylo možné uchopit nejvyšší pravdu, která se předkládá jako nejvíce koherentní s osobou a kázáním Ježíše a jeho zjevením Otcovy lásky. Je důležité umět rozlišovat. Mnohokrát jsme v dějinách viděli, a vidíme to i dnes, některá hnutí, která hlásají evangelium svým vlastním způsobem, někdy s vlastními skutečnými charismaty; ale pak celé evangelium přehánějí a redukují na „hnutí“. A to není evangelium Kristovo: je to evangelium zakladatele, zakladatelky, a to, ano, na začátku může pomoci, ale nakonec nepřináší ovoce, protože nemá hluboké kořeny. Proto bylo Pavlovo jasné a rozhodné slovo pro Galatské spásné a je spásné i pro nás. Evangelium je Kristův dar nám, on sám nám ho zjevuje. To je to, co nám dává život.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Modlitba papeže Františka v Památníku Matky Terezy v Severní Makedonii

Jedním z klíčových momentů návštěvy papeže Františka v Severní Makedonii v květnu v roce 2019 byla návštěva Památníku Matky Terezy. Stavba inaugurovaná v roce 2009 na místě kostela, v němž tato Matka nejposlednějších z posledních byla pokřtěna den po svém narození, a který spolu s velkou částí města padl za oběť ničivému zemětřesení 26. července 1963, hostí malé muzeum s fotografiemi, osobními předměty a několika relikviemi svaté Matky Terezy. Papež František v tamní kapli, mj. za přítomnosti dvou bratřanců Matky Terezy, přednesl následující modlitbu:

Bože, Otče milosrdenství a veškerého dobra, děkujeme ti za dar života a za charisma svaté Matky Terezy. Ve své nezměrné Prozřetelnosti jsi ji povolal, aby svědčila o tvé lásce mezi nejchudšími Indie a světa. Dokázala prokazovat dobro nejpotřebnějším, neboť rozpoznávala v každém muži a ženě tvář tvého Syna. Poslušna tvému Duchu se stala modlicím se hlasem chudých a všech těch, kdo mají hlad a žízeň po spravedlnosti. Vzala si za své Ježíšovo volání z kříže: „Žízním!“ Matka Tereza napojila Ježíšovu žízeň na kříži ve svém díle milosrdné lásky. Prosíme tě, svatá Matko Terezo, matko chudých, o tvoji zvláštní přímluvu a pomoc, zde, ve tvém rodném městě, kde stál tvůj dům. Tady jsi obdržela dar znovuzrození ve svátostech křesťanské iniciace. Tady jsi slyšela první slova víry ve své rodině a ve společenství věřících. Tady jsi začala vidět a rozpoznávat člověka v jeho potřebách, chudé a maličké. Tady ses od svých rodičů naučila chovat lásku k nejpotřebnějším a pomáhat jim. Tady, v tichu chrámu, jsi uslyšela Ježíšovo volání k následování, jako řeholnice, na misiích. Odtud tě prosíme: Přimlouvej se u Ježíše, abychom také my obdrželi milost bdělosti a pozornosti k volání chudých, těch, kdo jsou zbaveni svých práv, k volání nemocných, utiskovaných, nejposlednějších. Kéž nám On dopřeje milost, abychom jej spatřili v očích těch, kdo na nás hledí, protože nás potřebují.

Kéž nám dá srdce, které dokáže milovat Boha přítomného v každém muži a ženě a které jej dokáže rozpoznat v těch, kdo jsou zarmoucení utrpením a nespravedlnostmi. Kéž nám dopřeje milost, abychom také my byli znamením lásky a naděje naší doby, v níž je velmi mnoho potřebných, opuštěných, utiskovaných a emigrantů. Kéž učiní, aby naše láska nebyla pouhými slovy, nýbrž byla činná a pravá, abychom mohli vydat důvěryhodné svědectví církvi, jež má povinnost hlásat evangelium chudým, osvobození zajatcům, radost zarmouceným a milost spásy všem. Svatá Matko Terezo, modli se za toto město, za tento národ, za svou církev a za všechny ty, kdo chtějí následovat Krista, Dobrého Pastýře, jako jeho učedníci, naplňováním skutků spravedlnosti, lásky, milosrdenství, míru a služby, jako On, který nepřišel proto, aby si nechal sloužit, nýbrž aby sloužil a dal život za mnohé, Kristus, náš Pán. Amen.

*Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Úvod redakčně upraven)*

HLAVNÍ POUŤ NA CVILÍNĚ (poutní místo nad Krnovem)

Sobota 11. 9. 2021 – slavnost Povýšení sv. Kříže:

17.00 pobožnost křížové cesty • 18.00 mše svatá • po mši svaté individuální požehnání ostatky sv. Kříže • 19.30 individuální adorace Nejsvětější svátosti • 20.00 společná adorace • 21.00 svátostné požehnání.

Neděle 12. 9. 2021 – slavnost Panny Marie Sedmibolestné

8.00 sedmibolestný růženec • 8.30 mše svatá • 10.00 sedmibolestný růženec • 10.30 mše svatá • 12.00 svátostné požehnání • 15.00 mše svatá v polském jazyce.

Pondělí 6. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková – moderátorka **7:00** Sedm divů v Těřchově **7:35** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **7:50** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **8:45** V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory **9:05** Outdoor Films s Miroslavem Haluzou (47. díl): Cestovatel a filmař v jedné osobě **10:40** Oživení studené války? **11:10** BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok – dirigent a skladatel **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá [L] **12:50** Biblická studna **14:00** Za obzorem: (repríza) **14:40** Eucharistie: Svatební hostina **15:10** Jak potkávat svět (63. díl): S Pavlem Štulírem a CM Husličky ZUŠ v Uh. Hradišti **16:30** V souvislostech **16:50** Manželská setkání **17:00** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina – Jak pandemie utvářely naše města [P] **18:00** V pohorách po horách (64. díl): Dráteničky **18:10** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:15** Prosperova kniha **18:30** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **18:45** Poutníci času (16. díl): S Petrou Bučkovou **19:00** BlueGate na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:25** Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství **19:37** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** Setkání (4. díl): Mgr. Nina Nováková [P] **21:20** Poletuchy: Na skok do Hradce **22:10** Noemova pošta: Září 2021 **23:15** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **0:25** Za obzorem: (repríza) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma – historik **6:55** Skryté poklady: Olga **7:25** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha, Emauzský klášter **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Etiopie: Z každého kmene **10:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Odpustění **10:55** Bible pro Severní Koreu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Setkání (4. díl): Mgr. Nina Nováková **13:00** Made in Ružomberok **13:40** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **14:00** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [L] **14:40** Eucharistie: Chléb a ryby **15:10** Nebe nad hlavou **15:35** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahrádce **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Papež František a jeho umění věst **17:20** Bělorusko – Květ mezi trny **18:00** Živě s Noe [P] **18:10** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:15** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **18:45** Purpurová perla **19:00** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Milion hostů **21:10** Štětce a pištalou **21:30** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 **22:05** Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus... **22:35** Má vlast: Náměšť na Hané **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Martin Staněk **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **7:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 9. 2021 **7:20** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina – Jak pandemie utvářely naše města **8:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 1. díl **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Kambodža pohledem zblízka **10:50** Dopisy z rovníku **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 7. 9. 2021 **13:10** Turiec, region magických vod **13:33** Léta letí k andělům (64. díl): Jaroslav Jáchym Šimek OPraem. –

TELEVIZE DOBŘÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

opat želivského kláštera **14:00** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [L] **14:35** Eucharistie: Kráčet po vodě **15:05** Šel gajdoš chudě do světa: Rožnovské slavnosti 2021 **16:35** K jádru věci **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Pietní akt za zesnulé hasiče: kostel sv. Mikuláše, Praha-Malá Strana [L] **19:05** Rozložená pečeť **19:15** Strýček Emu (10. díl): Začátek školního roku **19:25** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **19:30** Terra Santa News: 8. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace: Záznam sobotní vigílie z CSM 2017 Olomouc **21:15** Setkání (5. díl): Vít Kaňkovský [P] **21:30** V pohorách po horách (93. díl): Velká Chochuľa – Nízké Tatry **21:40** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 **22:15** Noční univerzita: Mons. Dominik kardinál Duka, OP – Pojetí člověka v biblické zvěsti [P] **22:55** Generální audience papeže Františka **23:15** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **0:10** Letem jazzem (9. díl): Poznáváme blues **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (82. díl): Alena Povolná – překladatelka **7:00** Bělorusko – Květ mezi trny **7:30** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **8:00** Terra Santa News: 8. 9. 2021 **8:25** Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus... **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Noemova pošta: Září 2021 **10:25** Mezi pracky: Září 2021 **11:15** Setkání (5. díl): Vít Kaňkovský **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory **13:00** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [L] **14:40** Eucharistie: Zástupy a chléb **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 1. díl **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 9. 2021 **16:20** Cvrlikání (77. díl): Malina Brothers & Kateřina García **17:30** Léta letí k andělům (47. díl): Jaroslav Šindelář – sochař a malíř **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 24. neděle v mezidobí [P] **18:40** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:45** Kočičí ostrov **19:00** Večeře u Slováků: 24. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:30** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 9. 9. 2021 **0:30** Probuzení Haiti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (83. díl): Alexander Tomský – politolog **7:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 9. 2021 **7:20** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Martin Staněk **8:25** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Na úsvitu společných dějin **9:50** Cesta štědrosti **10:25** K jádru věci **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BlueGate na Mohelnickém dostav-

niku 2012 **13:15** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **13:20** Stíny nad Libavou **14:00** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [L] **14:40** Eucharistie: Já jsem Chléb života **15:15** Harfa Noemova: Josef Špaček hraje sólo **15:40** Víra do kapsy: Radost lásky **16:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 9. 2021 **16:50** Milion hostů **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:20** Země zelených pahorků **18:35** Výpravy do divočiny: Veterináři bez hranic **19:35** Poutníci času (13. díl): S Blankou Matragi **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:30** Setkání (6. díl): MUDr. Romana Bělohávková [P] **21:40** Živý kongres: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 **22:15** Jak potkávat svět (82. díl): S Petrou Alvarez Šimkovou **23:45** V pohorách po horách (71. díl): Moravský kras – Dražanská vrchovina **0:00** Klapka s... (103. díl): Petrem Baranem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (84. díl): Jan Royt – prorektor Univerzity Karlovy a ikonograf a historik umění **7:00** Hriňovský kostelík na Islandu **7:30** Strýček Emu (10. díl): Začátek školního roku **7:40** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **8:05** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **8:10** Ovečky: 24. neděle v mezidobí **8:35** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **9:10** Pošta pro Holuba: Žena v církvi **9:20** Koncert – Martin Smith (UK): Festival United UNITED 2019 **10:35** Církev za oponou: Celibát **10:50** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Setkání (4. díl): Mgr. Nina Nováková **14:25** Eucharistie: Učení Boží **15:00** Opavská inspirace **15:15** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **15:40** Chodníčky životů: Rožnovské slavnosti 2021 **17:15** Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Setkání (5. díl): Vít Kaňkovský **19:00** Zprávy z Budapešti: Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (25. díl) [P] **21:10** Mise **23:15** V pohorách po horách (85. díl): Ostaš – Polico **23:25** Gramofon (2. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den **0:30** Santiago Gapp **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (87. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – I. část **6:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **7:35** Eucharistie: Tělo a Krev Syna člověka **8:05** Večeře u Slováků: 24. neděle v mezidobí **8:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **10:00** Setkání (6. díl): MUDr. Romana Bělohávková **10:15** Přejeme si... [P] **10:30** Studio Mezinárodní eucharistický kongres 2021 [L] **11:30** Mše svatá na závěr Mezinárodního Eucharistického kongresu: Budapešť [L] **13:30** V souvislostech **13:55** Dobrodružství před kamerou (25. díl) **15:00** Studio František: Papež František na Slovensku [L] **15:30** Přilet a oficiální přivítání na mezinárodním letišti v Bratislavě: Papež František na Slovensku [L] **16:00** Studio František: Papež František na Slovensku [L] **16:30** Ekumenické setkání na Apoštolské nunciatuře v Bratislavě: Papež František na Slovensku [L] **17:45** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **17:50** Strýček Emu (11. díl): Pilka [P] **18:00** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **18:30** Ovečky: 24. neděle v mezidobí **18:55** Fuj je to! [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Motýlí cirkus **20:25** Papež František: Můj život **21:15** Má vlast: Konopiště **22:05** Turiec, region magických vod **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:30** Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Obrys obrazu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 9. o 18:00 hod.: Svätá omša zo Šaštína
 Novéna k príchodu pápeža Františka na Slovensko, priamy prenos z Národnej baziliky v Šaštíne.

Utorok 7. 9. o 16:30 hod.: Pápežské cesty (Čo môžeme očakávať od návštevy pápeža Františka?)
 Návšteva pápeža Františka bude z rôznych dôvodov úplne iná než bola návšteva sv. Jána Pavla II. Posunula sa spoločnosť i Cirkve a my prežívame ťažkosti úplne iného charakteru. Ak chceme mať z nej úžitok, mali by sme byť vnútorne nastavení skutočne počúvať. Hostia: prof. Miloš Lichner SJ, o. Juraj Vittek. Moderuje Jana Trávníčková.

Streda 8. 9. o 20:25 hod.: Jeden na jedného
 Svätý otec František už o pár dní pricestuje na Slovensko. Sme pripravení na jeho návštevu? Sú ešte detaily, ktoré treba doladiť? Dá sa registrovať na poslednú chvíľu? S Ľubou Oravovou a Martinom Kramarom.

Štvrtok 9. 9. o 16:05 hod.: Pápež František – Vlastnými slovami (dokument)
 Dokument nám ponúka výpovede Svätého otca, jeho spomienky

a príhovory, kázne či vyhlásenia k novinárom, popretkávané udalosťami z jeho života. Celá mozaika je presiaknutá hlbokou vierou v Boha i láskou k ľuďom, zvlášť k tým najbiednejším.

Piatok 10. 9. o 20:15 hod.: Pápež František prichádza (dokument)
 Posledný krátky dokument zo série dokumentov pripravovaných pri príležitosti návštevy Svätého otca Františka na Slovensku predstavuje o. Petra Sykoru, ktorý pracoval pre Vatikán, a teda aj pre pápeža.

Sobota 11. 9. o 20:30 hod.: Svätá rodina (film)
 Svätá rodina je príbeh inšpirácie a nádeje, milosrdenstva a pomsty v rokoch predtým, ako sa Ježiš stal človekom, ktorý napokon navyždy zmenil smerovanie ľudstva.

Nedeľa 12. 9. o 11:30 hod.: Svätá omša z Budapešti
 Priamy prenos záverečnej svätej omše z Eucharistického kongresu.

Římskokatolícká farnosť Vrchlabí Vás zve na **SVATOVÁCLAVSKÝ KONCERT** v úterý 28. září 2021 od 16 hodín ve filiálním kostele sv. Jakuba v Dolním Lánově.

Na programu J. S. Bach, T. Dubois, A. Dvořák a ďalší. Vystupujú: **Jakub Rojko** – lesný roh a zpěv, **Miroslav Baklík** – varhany. **Vstupné dobrovoľné.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ZÁŘÍ 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 9.		PO 6. 9.		ÚT 7. 9.		ST 8. 9.		ČT 9. 9.		PÁ 10. 9.		SO 11. 9.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1493	1681	1091	1214	1106	1230	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1494	1682	1091	1214	1107	1231	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1494	1682	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	813	914	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1495	1683	1095	1218	1111	1235	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	714	806	1049	1169	1065	1186	1495	1683	1095	1218	1499	1688	1669	1886
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1655	1872	1095	1219	1111	1236	1655	1886
Závěrečná modlitba	714	806	1050	1170	1493	1681	1495	1683	1096	1687	1499	1688	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	792	890	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1495	1684	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1496	1684	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	714	806	1054	1174	1069	1191	1495	1683	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 4. 9.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1497	1685	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1498	1686	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1661	1878	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1498	1686	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	714	805	715	806	1059	1180	1074	1196	1498	1686	1105	1229	1499	1688
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1664	1881	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	714	806	714	806	1060	1181	1493	1681	1495	1683	1106	1687	1499	1688
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 5. 9. – 23. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 35,4–7a
 Ž 146(145),6c–7.8–9a.9bc–10
 Odp.: 2a (*Duše má, chval Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: Jak 2,1–5
 Ev.: Mk 7,31–37

Pondělí 6. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,24–2,3
 Ž 62(61),6–7,9
 Odp.: 8a (*U Boha je má spása a sláva.*)
 Ev.: Lk 6,6–11

Úterý 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého

1. čt.: Kol 2,6–15
 Ž 145(144),1–2.8–9.10–11
 Odp.: 9a (*Hospodin je dobrotivý ke všem.*)
 Ev.: Lk 6,12–19

Streda 8. 9. – svátek Narození Panny Marie

1. čt.: Mich 5,1–4a
 nebo Řím 8,28–30
 Ž 13(12),6ab.6cd
 Odp.: Iz 61,10 (*Radostí jásám v Pánu.*)
 Ev.: Mt 1,1–16.18–23

Čtvrtok 9. 9. – nezávazná památka sv. Petra Klavera

1. čt.: Kol 3,12–17
 Ž 150,1–2.3–4.5–6
 Odp.: 6 (*Všechno, co dýchá, ať chválí Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 6,27–38

Pátek 10. 9. – nezávazná památka bl. Karla Spinoly

1. čt.: 1 Tim 1,1–2.12–14
 Ž 16(15),1–2a+5.7–8.11
 Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
 Ev.: Lk 6,39–42

Sobota 11. 9. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Tim 1,15–17
 Ž 113(112),1–2.3–4.5a+6–7
 Odp.: 2 (*Bud' velebeno Hospodinovo jméno nyní i navěky! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 6,43–49

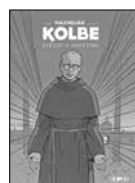
ŽIVOTOPISY

ESKULAPOVA HŮL, LAMPA A KŘÍŽ • SVATÍ A VĚŘÍCI LÉKAŘI A ZDRAVOTNÍCI (17.-21. STOLETÍ)

*Jitka Dominika Krausová • Redakce textu Markéta Protivánková
Předmluva Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký*

Vyšlo s církevním schválením. Téměř stovka medailonů představuje svaté (a kandidáty svatosti) lékaře, farmaceuty, sestry a zdravotníky z moderní doby. V knize je kromě portrétů také kapitola s podněty a otázkami k rozjímání – jednak pro všechny nad zdravím, nemocí, léčbou, jednak speciálně pro lékaře a zdravotní sestry vzhledem k jejich povolání.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o. • Brož., A5, 288 stran, 40 Kč

MAXMILIÁN KOLBE • SVĚTEC V OSVĚTIMI

*Scénář Jean-François Vivier • Ilustrace Denoël
Z francouzštiny přeložil Vladislav Bukovský
Redakce Kateřina Lachmanová*

Otec Maxmilián Maria Kolbe je známý tím, že v létě 1941 v koncentračním táboře v Osvětimi nabídl svůj život za otce několika dětí a po dvou týdnech zemřel v bunkru hladu. Už méně se ví, že i jeho předchozí život byl v mnoha ohledech hrdinský a výjimečný. V nelehké době vybudoval s bratřími v Polsku rozsáhlý tiskový apoštolát. Krátce před 2. světovou válkou dokonce odjel na Dálný východ, aby založil misii v Japonsku. Na začátku války s velkým rizikem ukrýval v klášteře mnoho židovských uprchlíků. Velice ctil Pannu Marii; pod jejím vedením založil Rytířstvo Neposkvrněné – její duchovní armádu, která dodnes působí po celém světě. O tom všem se lze dočíst v tomto komiksu, který vyšel ve spolupráci s časopisem *Immaculata*.

*Pavel Nebojsa – Doron
Váz., 220x290 mm, křídový papír, 52 stran, 249 Kč*

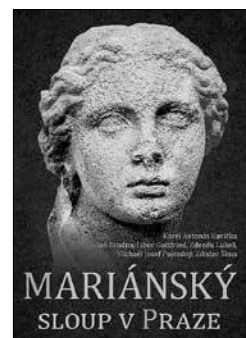
MARIÁNSKÁ ÚCTA

MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

*PhDr. Karel Antonín Kavička, akad. sochař Jan Bradna,
Mgr. Libor Gottfried, Ing. arch. Zdeněk Lukeš, Mons. Michael
Josef Pojezdný, O.Praem., a doc. RNDr. Zdislav Šíma, DrSc.
Poznámky k textu prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., DrSc.
Úvodní slovo Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup metropolitní
pražský a primas český*

K 1. výročí obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze vyšlo doposud nejrozsáhleji zpracované dílo k tématu. Podává ucelenou zprávu o příběhu, ve kterém se potkaly radosti, bolesti a stigmata českého národa. O naději, kterou jeho obnova nese. O kráse prvního barokního sousoší u nás. A o neuvěřitelném úsilí jeho obnovovatelů, jejichž snaha se dlouho jevila jako marná a zbytečná... Staroměstské náměstí v Praze s návratem Immaculaty na sloupu dostalo opět prostor. Jako kdybychom předtím bez Mariánského sloupu hleděli na tu krásu Staroměstského rynku jen jedním okem a nevěděli, že to může být i jinak. A na jednu se nám otevřely obě oči... Publikace obsahuje stovky obrázků, reprodukcí a dokumentů.

*Martin Leschinger – FLĚTNA
Váz., přebal, 215x300 mm,
560 stran, 1495 Kč*

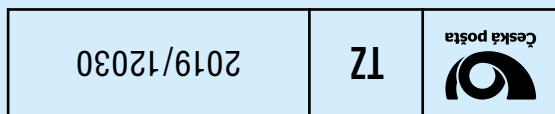

RŮŽENCOVÁ TAJEMSTVÍ

Kapesní brožurka obsahující krátké myšlenky k jednotlivým desátkům růžence. Dále návod, jak se modlit růženec, a loretánskou litanii.

*Trapistky
Brož., A6, křídový papír, 20 stran, 35 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nevezveřejněné příspěvky nevracíme.